

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
17. februar 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-525/12	Europa- Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland Påstande: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (»vandrammedirektivet«), og navnlig i henhold til dette direktivs artikel 2, nr. 38), og artikel 9, idet den har udelukket bestemte tjenesteydelser fra anvendelsen af fortolkningen af begrebet »forsyningspligtydelser«. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.	MF	05.03.14
T-306/12	Spirlea mod Kommissionen Stævningen, der er indgivet i henhold til artikel 263 TEUF, anses for modtaget. Sagen antages til realitetsbehandling. Sagsøgerne gives medhold og det fastslås derfor, at Kommissionen har begået væsentlige procedurefejl og andre materielle overtrædelser. På dette grundlag annulleres afgørelse truffet den 21. juni 2012 af Europa-Kommissionens Generalsekretariat (SG.B.5/ MKu/psi — Ares (2012)744102), for så vidt som denne angår Kommissionens underretningsskrivelser af henholdsvis den 10. maj 2011 og den 10. oktober 2011. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	MF	06.03.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-129/13 og C-130/13	Kamino International Logistics m.fl. Sagen vedrører: 1. Er det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar egnet til at have direkte virkning ved de nationale domstole? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: a. Skal det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar fortolkes således, at dette princip er tilsidesat, såfremt adressaten for en truffet afgørelse ganske vist ikke er blevet hørt, før forvaltningen udstedte en bebyrdende forvaltningsakt til ham, men har fået lejlighed til at blive hørt i en efterfølgende administrativ (klage)fase, der går forud for en prøvelse ved domstolene? b. Fastsættes retsvirkningerne af forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om forvaltningens respekt for retten til forsvar i national ret? 3. Såfremt spørgsmål 2b besvares benægtende: Hvilke omstændigheder kan de nationale domstole tage hensyn til ved fastsættelsen af retsvirkningerne, og kan de især tage hensyn til, at sagen ville have fået et andet udfald uden forvaltningens tilsidesættelse af det EU-retlige princip om respekten for retten til forsvar?	GA	25.02.14
C-339/12	Tyskland mod Rådet t.o Påstande: Rådets afgørelse af 18. juni 2012 annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	25.02.14
C-1/13	Cartier parfums-lunettes et Axa Corporate Solutions Assurance Sagen vedrører: Skal artikel 27, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2001 om retternes kompetence [org. s. 4] og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at kompetencen for den ret, ved hvilken en sag først er anlagt, skal anses for fastslået, når parterne ikke har gjort gældende, at denne ret er inkompetent, eller når denne ret har erklæret sig kompetent ved en endelig afgørelse uanset af hvilken grund, herunder at klagemulighederne er udtømt?	Dom	27.02.14
C-574/12	Centro Hospitalar de Setúbal et SUCH Sagen vedrører: 1) Er det foreneligt med Fællesskabets retsteori om indgåelse af in house-kontrakter, at et offentligt hospital med fritagelse for den ved lov fastsatte procedure for indgåelse af den pågældende kontrakt tildeler en sammenslutning, der arbejder uden gevinst for øje, og som den deltager i og har til formål at varetage en offentlig tjenesteydelsesopgave på sundhedsområdet med henblik på dens deltagers større effektivitet, kontrakt om levering af hospitalslevnedsmidler, som henhører under dens kompetence, og på denne måde overdrager ansvaret for sine funktioner på dette område til den pågældende sammenslutning, når ikke kun enheder, der henhører under den offentlige sektor, men også under den sociale sektor, i henhold til den nævnte sammenslutnings vedtægter kan deltage i den, og når på tildelingsdatoen de enheder, der henhørte under den sociale sektor, ud af de i alt 88 deltagere udgjorde 23 private institutioner for social solidaritet (IPSS), der alle arbejdede uden gevinst for øje, og hvoraf nogle var velgørende institutioner? 2) Kan den ordremodtagende	GA	27.02.14

	enhed anses for at befinde sig i et beslutningsmæssigt underordningsforhold til dens offentlige deltagere, således at disse individuelt eller samlet udøver en kontrol, som svarer til den, de udøver over deres egne tjenestegrene, når den ordremodtagende enhed i henhold til sine vedtægter skal sikre, at majoriteten af stemmerettighederne tilhører de deltagere, som er omfattet af det ansvarlige regeringsmedlem for sundhedsområdets ledelse, tilsyn og kontrol, og når dens bestyrelse ligeledes for størstepartens vedkommende består af offentlige deltagere? 3) Kan kravet om »kontrol som svarer til« anses for opfyldt i lyset af Fællesskabets retsteori om in house-kontrakter, når den ordremodtagende enhed i henhold til sine vedtægter er omfattet af det ansvarlige regeringsmedlem for sundhedsområdets kontrol, som har beføjelse til at udpege bestyrelsens formand og næstformand, godkende generalforsamlingens forhandlinger om lånekontrakter, som indebærer et likvidt gældsniveau på eller over 75% af den egenkapital, der er konstateret i det foregående skatteår, godkende forhandlingerne om ændringer af vedtægterne, godkende generalforsamlingens forhandlinger om opløsning af den ordremodtagende enhed og fastlægge, hvad der skal ske med dens goder i tilfælde af opløsning? 4) Giver den omstændighed, at den ordremodtagende enhed er en stor og kompleks organisation, er aktiv på hele det portugisiske område, blandt sine deltagere har størstedelen af tjenestegrene og institutionerne under Serviço Nacional de Saúde, herunder landets største hospitalscentre, har en omsætning på ca. 90 mio. EUR og en forretning, som udstrækker sig til komplekse og varierede aktivitetsområder med iøjnefaldende aktivitetsindikatorer, har over 3 300 ansatte og deltager i to yderligere virksomhedssammenslutninger og i to handelsselskaber, mulighed for, at dens relationer med dens offentlige deltagere, kan kvalificeres som intern eller som en in house-kontrakt? 5) Giver den omstændighed, at den ordremodtagende enhed i henhold til sine vedtægter kan levere tjenesteydelser i en konkurrenceordning til ikke-deltagende offentlige enheder eller til nationale eller udenlandske private enheder, (i) forudsat at dette ikke påfører dens deltagere nogen skade, men er til fordel for disse og for den ordremodtagende enhed, såvel økonomisk som med hensyn til berigelse og teknologisk udnyttelse, og (ii) forudsat at leveringen af disse tjenesteydelser ikke udgør en omsætning på over 20% af dens samlede årlige omsætning, der er konstateret i det foregående regnskabsår, mulighed for at anse kravet til en in house-kontrakt for opfyldt, navnlig hvad angår kravet om »hovedparten af sin virksomhed«, som er fastlagt i CCP's artikel 5, stk. 2, litra b)? 6) Såfremt besvarelsen af nogle af de foregående spørgsmål ikke i sig selv er tilstrækkelig til at fastslå, om kravene i CCP's artikel 5, stk. 2, er opfyldt, giver den samlede vurdering af besvarelserne, i lyset af Fællesskabets retsteori om in house-kontrakter, da mulighed for at konkludere, at der foreligger en sådan type kontrakt?		
C-656/11	Det Forenede Kongerige mod Rådet Rådets afgørelse af 16. december 2011 om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer for så vidt angår erstatningen af bilag II om koordinering af sociale sikringsordninger, annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	27.02.14
C-351/12	OSA Sagen vedrører: Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv	Dom	27.02.14

	2001/29/EF af 22. maj om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssam-fundet fortolkes således, at en undtagelse, hvorved det er bestemt, at der ikke ydes vederlag til ophavsmænd for overføring af deres værk ved radio- eller tvudsendelse ved hjælp af radio- eller tv-modtagere til patienter i værelser i en kurbadeanstalt, som er en erhvervsvirksomhed, er i strid med artikel 3 og 5 [artikel 5, stk. 2, litra e), stk. 3, litra b), og stk. 5] i direktiv 2001/29/EF? 2. Er indholdet af disse bestemmelser i direktiv 2001/29/EF om ovennævnte anvendelse af et værk tilstrækkeligt ubetinget og præcist til, at rettighedshaverorganisationer kan påberåbe sig dem ved nationale retter i en tvist mellem private, hvis staten ikke har gennemført direktivet korrekt i national ret? 3. Skal artikel 56 ff. og artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (eller i givet fald artikel 16 i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af regler i national ret, som forbeholder udøvelsen af kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder på statens område for en enkelt (monopol) rettighedshaverorganisation og dermed ikke tillader modtagere af tjenesteydelser frit at vælge et rettighedshaverselskab fra en anden EU-stat?		
C-206/13	Siragusa Sagen vedrører: Er artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet som generelt princip i EU-retten til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, der, som det er tilfældet i artikel 167, stk. 4, litra a), i lovebekendtgørelse nr. 42 fra 2004, indebærer udelukkelse af muligheden for at udstede landskabstilladelser i form af en legalisering af enhver form for arbejder udført af mennesker, som resulterer i en forøgelse af flader og volumener, uanset om det konkret er konstateret, om disse arbejder er forenelige med det pågældende områdes landskabsmæssige værdier?	Dom	06.03.14
C-335/12	Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, tiltrædelsesaktens artikel 254, artikel 7 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom, artikel 4, 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 579/86, artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1697/79 og artikel 2, 11 og 17 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, idet de portugisiske myndigheder efter Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber har afslået at stille et beløb på 785 078,50 EUR vedrørende afgifter for overskydende sukker-lagre, der ikke var blevet eksporteret, til rådighed. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	06.03.14
C-409/12	Backaldrin Österreich The Kornspitz Company Sagen vedrører: 1. Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis a. de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og b. de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret? 2. Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale	Dom	06.03.14

	om et registreret varemærke? 3. Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis – og kun hvis – de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?		
C-458/12	Amatori e.a. Sagen vedrører: 1) Er EU-retten på området »overførsel af en del af en virksomhed« [navnlig artikel 1, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001] til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 2112, stk. 5, i codice civile, hvorefter erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold, uden krav om de overførte arbejdstageres samtykke, også i tilfælde af, at den overførte del af virksomheden ikke udgør en funktionelt uafhængig økonomisk enhed, som allerede eksisterede før overførslen og som på tidspunktet for overførslen kan opfattes som sådan af både overdrageren og erhververen? 2) Er EU-retten på området »overførsel af en del af en virksomhed« [navnlig artikel 1, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001] til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 2112, stk. 5, i codice civile, hvorefter erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold, uden krav om de overførte arbejdstageres samtykke, også i tilfælde af, at den overdragende virksomhed efter overførslen udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen, som finder udtryk i et tæt opdragsgiverforhold og en sammenblanding af den erhvervsmæssige risiko?	Dom	06.03.14
C-595/12	Napoli Sagen vedrører: a) For det første, skal artikel 15 i direktiv 2006/54/EF (tilbagevenden fra barselorlov) finde anvendelse på deltagelse i et erhvervsuddannelseskursus vedrørende et arbejdsforhold, og skal den da fortolkes således, at en kvindelig arbejdstager efter orlovsperiodens ophør er berettiget til at blive optaget på samme igangværende kursus, eller kan den fortolkes således, at hun kan blive optaget på et senere kursus, selv om kursusstarten, i det mindste hvad angår tidspunktet, er usikker? b) For det andet, skal artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF, hvorefter enhver form for dårligere behandling af en kvinde i forbindelse med barselorlov betragtes som forskelsbehandling, fortolkes således, at en kvindelig arbejdstager nyder en absolut beskyttelse – som ikke kan forringes i tilfælde af modstående interesser – mod enhver form for reel forskelsbehandling (Domstolens dom af 30.4.1998, sag [C-]136/95, Thibault) og således er til hinder for nationale bestemmelser, der udelukker hende fra et erhvervskursus og samtidig sikrer hendes mulighed for at deltage i næste kursus, med det formål at garantere en egnet uddannelse, men [org. s. 15] fratager hende muligheden for på et tidligere tidspunkt at tiltræde en ny stilling sammen med de mandlige deltagere fra udvælgelsesprøven og kurset og herved oppebære den hermed forbundne løn? c) For det tredje, skal artikel 14, stk. 2, i direktiv 2006/54/EF, hvorefter ulige behandling, der er baseret på specifikke træk, der udgør et regulært erhvervsmæssigt krav, ikke udgør forskelsbehandling, fortolkes således, at medlemsstaten kan forhale adgangen til arbejdet til skade for en kvindelig arbejdstager, som ikke har kunnet færdiggøre sin erhvervsuddannelse på grund af barselorloven? d) For det fjerde, såfremt artikel 14, stk. 2, på et abstrakt plan betragtes som anvendelig i den i spørgsmål c) angivne situation, skal denne bestemmelse, sammenholdt med det almindelige proportionalitetsprincip, da fortolkes således, at den er til hinder for	Dom	06.03.14

	nationale bestemmelser, som fastsætter, at en kvindelig arbejdstager som følge af fravær på grund af barselorlov udelukkes fra kurset, i stedet for, at der arrangeres parallel ekstraundervisning med det formål at kompensere for fraværet, idet rettighederne for den kvindelige arbejdstager, der lige har født, kombineres med den offentlige interesse, selv om dette medfører organisations- og finansieringsomkostninger? [e] Afslutningsvis, såfremt direktiv 2006/54/EF fortolkes således, at det er til hinder for de nævnte nationale bestemmelser, er der da set i dette perspektiv tale om bestemmelser, der automatisk træder i kraft, og som den nationale ret umiddelbart skal anvende?		
C-606/12 og C-607/12	Dresser Rand Sagen vedrører: I. Er en overførsel af varer fra en medlemsstat til italiensk område med henblik på at vurdere muligheden for at tilpasse varerne til andre på det nationale område erhvervede varer, uden at de til Italien indførte varer forarbejdes, omfattet af begrebet »arbejde på en vare« som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), i direktiv 2006/112/EF's og er det i denne sammenhæng hensigtsmæssigt at vurdere karakteren af transaktionerne mellem F.B. ITMI og DR-IT? II. Skal artikel 17, stk. 2, litra f), i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter forsendelsen eller transporten af varer kun kvalificeres som overførsel til en anden medlemsstat, såfremt varerne atter overføres til den medlemsstat, hvorfra de oprindeligt blev afsendt eller transporteret?	Dom	06.03.14